

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 27 noiembrie – 3 decembrie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

*Căci, dacă este cineva în Hristos,
este o făptură nouă. Cele vechi s-au
dus: iată că toate lucrurile s-au făcut
noi.*

2 Corinteni 5:17

POSTUL NAȘTERII DOMNULUI

Postul Nașterii Domnului este primul post din anul bisericesc și ultimul din anul civil. Prin durata lui de 40 de zile, ne amintim de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când acesta aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu scrise pe lespezile de piatră ale Tablelor Legii. Astfel, creștinii postind 40 de zile, se învrednicesc să primească pe Cuvântul lui Dumnezeu întrupat și născut din Fecioara Maria

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Bontu Carla Mihaela, Roșu Anda Zoa** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Nebunule, chiar în noaptea aceasta ți se va cere sufletul tău

(.....) Iubiți credincioși,

Cel care este în armonie cu creația, este omul liturgic și nu omul economic. Pământul aparține celor blânzi, celor care nu revendică nimic. Numai cel care se roagă având mâinile goale, libere, poate să se roage prin lucruri și cu ele.

În Evul Mediu se celebra căsătoria lui Francisc cu Femeia Sărăciei, se căuta invizibilul în vizibil, adică secretul care s-a făcut în el poezie și fericire, contemplare și siguranță. Francisc purta asupra sa semnul eliberării în bucurie care este siguranță și în contemplare care este poezie. Istoria nu a uitat acest om martirizat cu trupul care a descoperit stelele, florile, apa, focul, soarele, păsările, toată creația, în sfârșit eliberată de angoasă și făcută adevăr și poezie.

Prin urmare, contrar omului economic este omul liturgic. Am putea spune că diferit de omul capitalist este omul liturgic. Diferit de uzurpator este fratele. Diferit de omul economic este omul prietenie al întâlnirii. Diferit de profan este contemplativul.

Primul, din cauza lucrurilor se oprește, se izolează, ține și refuză. Al doilea merge, se deschide, dăruiește.

Primul se apropie de ceva și rămâne superficial în toate celelalte. Al doilea descoperă adevărul în lucruri.

Primul dispune de bogății. Celălalt este stăpânul lui însuși.

Primul adună, al doilea împarte.

Există dragii mei un moment, atunci când mergem la Biserică, în unele locuri chiar în timpul Liturghiei, la noi la sfârșitul slujbei, în care se amintește folosirea în modul cel mai corect al mâinilor, și acesta este oferta pe care fiecare o facem, moment în care mâinile își regăsesc funcțiunea lor adevărată.

Mâinile ne-au fost date pentru a dăru. Cine le folosește, mai mult pentru a lua, a ține, a înfășca, nu a învățat încă să le folosească, chiar dacă este înaintat în vârstă. Ba mai mult nu a gustat încă bucuria cea mai mare: bucuria de a dăru.

Ne ocupăm să-i învățăm pe copii să umble și atunci când copilul reușește să facă primii pași de unul singur este unul dintre cele mai importante evenimente în familie. Dar ar fi bine să facem sărbătoare și atunci când copilul învață să-și folosească mâinile într-o manieră corectă care este maniera dăruirii.

Ne ocupăm de mâinile murdare. În realitate mâinile sunt murdare numai atunci când "țin" de ceva.

Iubiți credincioși,

Dacă sunteți cu adevărat creștini, căutători de Dumnezeu, depășiți ispita de a vă opri asupra bunurilor terestre și transformați-le în semne și haruri, folosiți-vă mâinile în maniera cea mai dreaptă, aceea a dăruirii.

Doar așa, atunci când ni se va cere să dăm seamă, conturile noastre vor fi diferite de cele ale "nebunului" din parabolă. Amin.

Pr Olimpiu Todoreanu